

СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ПРАВА
ЛІГА СТУДЕНТІВ АСОЦІАЦІЇ ПРАВНИКІВ УКРАЇНИ

**РЕФОРМУВАННЯ ПРАВОВОЇ СИСТЕМИ
В КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ**

МАТЕРІАЛИ
Міжнародної науково-практичної конференції
(Суми, 18–19 травня 2017 року)

Частина 1

Суми
Сумський державний університет
2017

ЛІТЕРАТУРА:

1. Судові та правоохоронні органи України: Навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. / А. П. Гель, Г. С. Семаков, С. П. Кондра-кова. — К.: МАУП, 2004. — 272 с.
2. Офіційний сайт Судової влади України [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://sk.ks.court.gov.ua/sud2119/302277/>
3. Конституція України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР // Відомості Верховної Ради України. — 1996. — № 30. — ст. 141
4. Цивільний процесуальний кодекс України від 18.03.2004 № 1618-IV // Відомості Верховної Ради України — 2004. — № 40. —ст.492
5. О.І. Антонюк. Цивільне процесуальне право України. — 2012 [Електронний ресурс] — Режим доступу: <http://jurisprudent.site/protses-ukrajini-tsilvnyi/institut-narodnih-zasidateliv-pravovi-pidstavi-63398.html>

ОСОБЛИВОСТІ ЕЛЕКТРОННИХ ДОГОВОРІВ ЗГІДНО ЗАКОНУ УКРАЇНИ «ПРО ЕЛЕКТРОННУ КОМЕРЦІЮ»

Мирошниченко К.О.

*Студентка II курсу ННІ Права
Сумського державного університету*

Науковий керівник : Івашова І.П.

*к.ю.н., доцент кафедри цивільно-правових дисциплін та фінансового права ННІ Права
Сумського державного університету*

Інтернет - це всього лише інструмент. Все залежить від того, хто і в яких цілях його використовує. На даний момент без Інтернету вже неможливо уявити багато сфер нашого життя і не є винятком придбання товарів. Отже, швидкий прогрес людства призвів до того, що право змушено втручатись в регулювання не тільки матеріального, але й віртуального простору.

Актуальність цієї статті полягає у прийнятті від 03.09.2015 Закону «Про електронну комерцію», адже до цього правове регулювання електронних договорів було відсутнє.

Важливо зазначити, що проблематика укладання електронних договорів досліджувалась багатьма відомими вченими, серед них: С.Н. Братусь, А.Ф. Нікішин, І.П. Петровський, М.К. Савінов, Є.Б. Соколова, К.В. Сподар.

Мета даної статті полягає у визначенні загальних засад функціонування електронної комерції в Україні, її переваг та недоліків, встановленні правового статусу учасників відносин у сфері електронної комерції.

З 90-х років XX століття розвивається напрям економічних відносин у електронній сфері – електронна комерція. Електронна комерція – вид електронної комерційної діяльності з використанням інформаційних комунікаційних технологій [1, с.24].

На даний момент мережею Інтернет користується близько 3 мільярдів 612 тисяч людей, що становить собою суттєвий ринок, який спонукає до розвитку інтернет-комерції у світі (у 2016 році близько 10 % від світового ринку, та 1,8 % – приблизна ринкова частка в Україні) .

Закон «Про електронну комерцію» регулює правові відносини у сфері електронної комерції під час вчинення електронних правочинів. Законодавство України у сфері електронної комерції ґрунтується на Конституції України і складається із Цивільного і Господарського кодексів України, законів України "Про захист прав споживачів", "Про рекламу", "Про електронні документи та електронний документообіг", "Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах", "Про телекомунікації", "Про електронний цифровий підпис", "Про платіжні системи та переказ коштів в Україні", "Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг", "Про захист персональних даних", міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, цього Закону та інших нормативно-правових актів, прийнятих відповідно до них [2].

Переваги електронної комерції :

1. Доступність світових ринків. Компанія може розширити свою базу клієнтів, а також асортимент товарів.
2. Доступність інформації про товари і послуги в Інтернет-магазинах у режимі онлайн.
3. Дозволяє заощадити кошти .
4. Дозволяє отримувати високоякісні послуги.
5. Відсутність митних податків, пов'язаних з електронним продажем.
6. Електронна комерція відкриває можливість появи нових продуктів і послуг. Наприклад: страхові, брокерські послуги служби електронного постачання і підтримки.

Недоліки електронної комерції :

1. Інтернет може знищити інститут торгових посередників.
2. Конкуренція переходить з локального рівня на глобальний.

3. Проблеми захисту авторських прав.

Основними принципами правового регулювання у сфері електронної комерції є:

- свобода провадження підприємницької діяльності з використанням інформаційно-телекомунікаційних систем;
- свобода вибору контрагента, електронних засобів, видів та форм діяльності;
- свобода конкуренції та забезпечення її сумлінності;
- свобода вчинення електронних правочинів;
- рівність і охорона прав учасників відносин у сфері електронної комерції;
- дотримання вимог законодавства, правил професійної етики, повага до прав, свобод, законних інтересів учасників відносин у сфері електронної комерції;
- забезпечення належної якості товарів, робіт та послуг, що реалізуються у сфері електронної комерції;
- забезпечення доступу до інформації всіх учасників відносин у сфері електронної комерції [2].

Асортимент товарів, що продаються на замовлення та поза торговельними або офісними приміщеннями (у тому числі в інтернет-магазині), визначається суб'єктом господарювання самостійно, крім товарів, продаж яких згідно із законодавством заборонений [3].

Такі заборони на сьогодні існують щодо таких товарів:

1. Лікарські засоби – згідно з п. 2.6 Ліцензійних умов № 723 забороняється дистанційна (через мережу Інтернет) торгівля лікарськими засобами, а також продаж лікарських засобів поштою та через будь-які заклади, крім аптечних, та поза ними [4].
2. Алкогольні напої та тютюнові вироби. Торгівля вказаної продукції має здійснюватися відповідно до Правил № 854 за наявності відповідних торговельних і складських приміщень для здійснення реалізації цих виробів [5].

Учасниками відносин у сфері електронної комерції законом визнаються:

1) суб'єкти господарювання будь-якої організаційно-правової форми, які реалізують товари, виконують роботи, надають послуги з використанням інформаційно-телекомунікаційних систем;

2) покупці (замовники);

3) постачальники послуг проміжного характеру в інформаційній сфері;

4) органи публічної влади в частині виконання своїх функцій.

Закон визначає обов'язки продавця в електронній комерції: він повинен забезпечити прямий, простий, стабільний доступ до необхідної інформації про себе, про

товар, про доставку, про особливості використовуваних платіжних інструментів, зобов'язаний забезпечити повну відповідність предмета договору кількісним і якісним характеристикам, оперативно підтвердити отримання замовлення покупця, а також підтвердити вчинення електронного. Таке підтвердження повинно містити відомості про умови та порядок обміну (повернення) товару, про порядок розірвання договору, про гарантійні зобов'язання тощо [2].

Обсяг прав і обов'язків покупця у сфері електронної комерції прирівнюється до статусу споживача, визначеного Законом «Про захист прав споживачів». Крім того, на нього покладаються обов'язки надати інформацію про себе, необхідну для: здійснення електронних правочинів, створення електронного підпису, ідентифікації в інформаційній системі підприємства електронної комерції. Перелік такої інформації може бути розширено за домовленістю сторін [2].

За нормами ч. 1 ст. 10 Закону № 675 електронні правочини вчиняються на основі відповідних пропозицій (оферти). Пропозиція укласти електронний договір (оферта) має містити істотні умови, передбачені законодавством для відповідного договору, і виражати намір особи, яка її зробила, вважати себе зобов'язаною в разі її прийняття. Таку пропозицію може бути зроблено шляхом:

- надсилання комерційного електронного повідомлення;
- розміщення пропозиції (оферти) у мережі Інтернет;
- розміщення пропозиції (оферти) в інших інформаційно-телекомунікаційних системах.

Електронний договір вважається укладеним з моменту отримання особою, яка направила пропозицію укласти такий договір, відповіді про прийняття цієї. Відповідь особи, якій адресовано пропозицію укласти електронний договір, про її прийняття (акцепт) може бути надано шляхом:

- надсилання електронного повідомлення особі, яка зробила пропозицію укласти електронний договір, підписаного в порядку, передбаченому ст. 12 Закону № 675;
- заповнення формуляра заяви (форми) про прийняття такої пропозиції в електронній формі, що підписується в порядку, передбаченому ст. 12 Закону № 675;
- вчинення дій, що вважаються прийняттям пропозиції укласти електронний договір, якщо зміст таких дій чітко роз'яснено в інформаційній системі, в якій розміщено таку пропозицію, і ці роз'яснення логічно пов'язані з нею.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Тардаскіна Т.М. Електронна комерція: Навчальний посібник / Тардаскіна Т.М., Т19 Стрельчук Є.М., Терешко Ю.В. – Одеса: ОНАЗ ім. О.С. Попова, 2011. – 244 с.
2. Про електронну комерцію: Закон України // Відомості Верховної Ради. – 2015. – №45. – С. 410.
3. Правила № 103 – Правила продажу товарів на замовлення та поза торговельними або офісними приміщеннями, затверджені наказом Мінекономіки від 19.04.2007 р. № 103 [електронний ресурс] – режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/z1181-07>
4. Ліцензійні умови № 723 – Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з виробництва лікарських засобів, оптової, роздрібною торгівлі лікарськими засобами, затверджені наказом МОЗ від 31.10.2011 р. № 723 [електронний ресурс] – режим доступу: http://www.moz.gov.ua/ua/portal/dn_20111031_723.html
5. Правила № 854 – Правила роздрібною торгівлі алкогольними напоями, затверджені постановою Кабміну від 30.07.96 р. № 854 [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/854-96-п>

ПЕРЕВАЖНІ ПРАВА НАЙМАЧА ЗА ДОГОВОРОМ НАЙМУ ЖИТЛА

Номировська Ю. В.

Студентка II курсу ННІ права

Сумського державного університету

Науковий керівник: Івашова І. П.

к.ю.н., доцент кафедри цивільно-правових дисциплін та фінансового права ННІ права

Сумського державного університету

Інтеграція житлової сфери в загальну систему ринкових відносин, формування ринку житла та перехід на нові засади задоволення житлової потреби, які властиві ринковій економіці, обумовили суттєві зміни у відносинах найму житла. У сучасних умовах договір найму стає засобом задоволення житлової потреби людини як у межах ринкових житлових відносин, так і поза ними – у розподільних житлових відносинах.

Договір найму житла у приватному житловому фонді опосередковує ринкові відносини житлової сфери. В юридичній літературі він отримав назву «договір комерційного найму житла». За допомогою цього договору одночасно реалізується як житловий інтерес користувача (наймача), так і комерційний інтерес власника (наймодавця) щодо отримання ним доходу з наявного у нього житла [1, с. 328]. Так, згідно зі ст. 810 Цивільного кодексу України за договором найму (оренди) житла одна сторона –